

همسایه به همسایه، دیدار چهل و سوم، کوچه شهید شیرنژاد ۱۸

روضه‌ای که همسایه‌ها را خواهر کرد

مریم دهقان یک روضه خانگی در محرم سال ۱۳۷۹، شروع آشنایی آمنه جونابادی و زهره رنجبر می‌شود: آشنایی‌ای که باریک‌بینی‌های روزمره و حضور در برنامه‌های مسجد، کم‌کم رنگ رفاقت می‌گیرد. چند سال بعد، سکینه فناپی هم به جمعشان اضافه می‌شود. حالا این سه همسایه، سال‌هاست در شادی و سختی کنار یکدیگرند: از روضه‌های خانگی و فعالیت‌های محله‌ای تا روضه‌های سخت کرونای که محبت، همسایه‌ها را بیشتر به هم نزدیک کرد.

تازه‌واردی که معتمد شد

آمنه جونابادی در نظر همسایگان فعال فرهنگی و معتمد است. او عضو شورای اجتماعی محله و فرمانده پایگاه بسیج مبارکه خاوران مسجد صاحب‌الزمان (عج) است و مدت‌ها در شورای حل اختلاف محله هم به عنوان همیاران مسجد فعالیت کرده و جدا از این چند باری هم، زن و شوهر یا دو همسایه و هم محلی‌ها را با هم آشتی داده است.

آمنه خانم سال ۱۳۷۹، همراه همسرش از سیستان و بلوچستان به مشهد آمد و اوایل در اینجا غریب بوده است. او تعریف می‌کند: اینجا کسی را نمی‌شناختم. همسر من رفت سر کار و من همه روز را در خانه بودم. محرم همان سال، زنگ خانه‌مان به صدا درآمد و یکی از همسایه‌ها، من را به روضه‌های خانگی دعوت کرد. از خدا خواستم و سریع رفتم. تمام ۱۰ روز دهه اول محرم را در روضه‌های خانگی همسایه‌اش فاطمه خانم شرکت کرد و همان‌جا با زهره رنجبر، عروس فاطمه خانم، آشنا شد. این آشنایی پای آمنه را به فعالیت‌های مسجد و محله هم باز کرد.

سلام و علیکی که ماندگار شد

یکی از نزدیک‌ترین همسایه‌هایی که در این سال‌ها همراه آمنه بوده، زهره رنجبر است؛ کسی که آشنایی‌شان از همان روضه‌های خانگی شروع می‌شود. خودش روایت آشنایی‌شان را این‌طور تعریف می‌کند: بعد از آن ۱۰ روز روضه، هر جا آمنه را در محله می‌دیدم، با او گرم صحبت می‌شدم؛ در مغازه، مسیر اتوبوس، خانه همسایه‌ها یا مراسم مسجد. همین دیدارهای ساده، رفاقتمان را محکم‌تر کرد.

همسایه‌ها او را مجلس گردان و روضه دار می‌شناسند. خانه زهره خانم در مراسم معنوی روضه برقرار است. حتی برای تولد و شادی‌ها هم در خانه‌اش مولودی خوانی دارد. از نظر اخلاقی هم روابط عمومی دارد و با همه مهربان است. او می‌گوید: همسایه‌ها لطف دارند اما خوبی خودشان است. ما در این کوچه بداخلاق و بی‌محبت نداریم. از این همسایه‌ها خوبی دیده‌ایم و بس. سومین همسایه‌ای که معرفی می‌شود، سکینه فناپی است؛ همسایه‌ای که روزهای کرونا، رفاقتش با آمنه و زهره را به مرحله تازه‌ای رساند.

همسایه‌ای که تنها نماند

سکینه فناپی به قول همسایه‌ها، اصلاً اهل غرور نیست و در هر مجلسی، یک گوشه کار را می‌گیرد. از آماده‌سازی قبل از مراسم تا پذیرایی و شست و شوی ظروف. زهره خانم درباره‌اش می‌گوید: کافی است کمی از او بخواهیم. انصافاً از جانش مایه می‌گذارد و تا آخرین لحظه کمک می‌کند.

سکینه دوست صمیمی زهره و آمنه است. نقطه پررنگ این رفاقت، از روضه‌های شیوع کرونا آغاز شد؛ سکینه خانم تعریف می‌کند: در آن دوران به کرونا مبتلا شدم و در خانه افتاده بودم. آمنه و زهره همراه چند نفر دیگر از همسایه‌ها به عیادت آمدند و در انجام کارها کمک کردند. محبتی که هیچ وقت فراموش نمی‌کنم.

این اتفاق آن قدر خوب و زیبا بوده که بعد از آن تبدیل به سنت می‌شود. سکینه خانم می‌گوید: ایده کمک به همسایه‌های بیمار در محله از همین‌جا شکل گرفت. حالا معمولاً چند نفر از اهالی با کمک یکدیگر مبلغی جمع می‌کنیم تا هر زمان یکی از همسایه‌ها بیمار شود، برای عیادت او دست خالی نرویم.

همسایه به همسایه

منطقه ۵؛ میزبان ۹ هزار زائر

عطاءئی شهرداری منطقه ۵ مشهد در دهه آخر صفر با آماده‌سازی مراکز اسکان، توسعه خدمات شهری، تأمین امکانات بهداشتی و ارائه خدمات پزشکی، برای میزبانی از زائران رضوی آماده بود.

ظرفیت اسکان شبانه‌روزی

۹ هزار نفر زائر

ظرفیت‌های اسکان منطقه

۲ هزار نفر در سالن‌ها و فرهنگ‌سراها و سایر زائران در چادر اسکان

سالن‌های اسکان زائران

سالن چندمنظوره مدیریت بحران شهید علیمردانی، سالن ورزشی شهدای مدافع حرم، فرهنگ‌سرای امت و بوستان وحدت

اقدامات شهرداری

پاک‌سازی ۵ کیلومتر مسیر ورودی زائران از ورودی جاده میامی، شست و شوی ۴ هزار متر از کانال‌های سطح منطقه، تأمین امکانات بهداشتی ۴ دستگاه کانکس سرویس بهداشتی در نقاط مختلف منطقه، نصب ۱۰۰ سازه پرتابل نگهداری پسماند در مراکز اسکان و مسیرهای تردد زائران و ۱۲ هزار و ۵۰۰ متر پاک‌سازی بوستان‌ها و مسیرهای اصلی

خدمات پزشکی ارائه‌شده

۳۰۰ زائر توسط تیم دوام ثامن منطقه